

به نام خدا

کوفه و نقش آن در قرون نخستین اسلامی.

نویسنده: محمدحسین رجبی دوانی

ناشر: دانشگاه جامع امام حسین علیه السلام

تعداد صفحات: ۵۹۱ صفحه.

در تاریخ اسلام به ویژه از دیدگاه شیعیان، نام "کوفه" با پیمان شکنی و بی وفایی همراه است؛ به گونه ای که هر گاه بخواهند کسانی را به دلیل چنین اوصافی تحقیر و سرزنش کنند، آنها را به کوفیان تشبیه میکنند.

این نکته از سالها پیش فکر نویسنده را به خود مشغول داشته بود که این شهر که پایگاه و خاستگاه قیام ها، انقلاب ها و مهد راویان و دانشمندان برجسته ای بوده، چرا چنین سوء شهرت یافته است. از سویی دیگر این سوال مطرح بود که چرا امیرالمومنین علی علیه السلام در میان شهرهای معتبر آن روز جهان اسلام، کوفه را به عنوان مرکز خلافت برگزید و به رغم ناسازگاری ها و بی وفایی های مردم آن، از چشم امید بدان داشت.

چرا امام حسین علیه السلام بعد از عدم بیعت با یزید کوفه را برای قیام انتخاب کردند با اینکه بی وفایی مردمان کوفه را با پدر و برادر بزرگوارشان دیده بودند؟

چرا در زمان خلیفه دوم و سوم مردم کوفه چنین نبودند و از هنگام خلافت امیرالمومنین به بعد این روحيات پدید آمد؟

با مطالعه این کتاب از مجموع مباحث مطرح شده، روحیات مردم کوفه تا حدود زیادی مشخص میگردد. به طور خلاصه میتوان فهمید، مردم کوفه با روشن بینی و سطح فکری بالاتر از مردم سایر نقاط اسلامی، در گرویدن به حق و پیکار بر ضد باطل، پیش قدم بودند. اما از طرفی در حساس ترین مواقع با سست عنصری و مرعوب شدن در برابر طواغیت و زورمندان، به آسانی راه حقی که انتخاب کرده بودند را رها مینمودند و عقب مینشستند.

در این کتاب نقاط قوت کوفیان که آنها را در جهان اسلام ممتاز کرده بود، بیان شده و همینطور نقاط ضعفی که علل سست عنصریشان بود، مورد بحث قرار میگیرد و تاثیر عملکرد آنان در عالم اسلام بررسی میشود.